

Bu gün Azərbaycanın iqtisadiyyatı dinamik inkişafdadır, ictimai həyatda, iqtisadi, siyasi və sosial sahələrdə köklü dəyişikliklər yaşanmaqdadır. Gəlirlər davamlı olaraq artmış, inflyasiya azaldılarlaq nəzarət altına alınmış, ticarət balansı ardıcıl müsbət saldoya dəyişmişdir. Ölkədə bank-maliyyə, tikinti, infrastruktur, mədəniyyət, informasiya texnologiyaları və digər sahələrdə nəhəng addımlar atılmışdır. Bu tərəqqinin nəticəsində isə, insanlar gələcəyə artan etimad və təhlükəsizlik hissi ilə baxırlar. Bütün bu dəyişikliklər Azərbaycanda insan inkişafının təzahürüləridir. İnsan inkişafı insanların seçimlərinin genişləndirilməsi və insan bacarıqlarının artırılması prosesidir.

Bu seçim və imkanların genişləndirilməsi isə insanların uzun və sağlam həyat yaşaması, təhsil və bilik əldə etməsi, layiqli həyat səviyyəsinə malik olması ve onların həyatına təsir edəcək qərarların qəbulunda və ümumiyyətlə, ictimai həyatda fəal iştirak etməsi deməkdir. İnsanların böyük dəyer verdiyi həyat obrazını yaşamaq imkanları olmasa, bu, yalnız onların həyatının kasadlığı demək deyil, həm də ölkənin həyatından mühüm inkişaf fürsətlərinin yoxa çıxmazı deməkdir. Ona görə də, insan inkişafı paradigməsi, məhz bu sözlərlə başlayır: "Hər bir dövlətin həqiqi sərvəti - onun insanlarıdır." Bu gün insan inkişafı konsepsiyası ən ətraflı və çoxşaxəli inkişaf modeli sayılır. Konsepsiya hər bir inkişaf problemini, o cümlədən, iqtisadi artım, sosial sərmayələr, insanların səlahiyyətlənməsi, baza ehtiyaclarının və sosial müdafiənin təmin edilməsi, siyasi və mədəni azadlıqlar, ətəraf mühitin qorunması, gender bərabərliyi və ictimai həyatın digər aspektlərini əhatə edir. Bu yanaşmanın banisi sayılan mərhum pakistani iqtisadçı-alim Məhbub ul Haqın tebirince deşək, insan inkişafı texnokratik və ya fəlsəfi nəsne deyildir - o, həyatın inikasıdır. Kon-

inkişafının templerine müəyyən obyektiq və tarixi səbəblər mənfi təsir göstərmişdir. 1988-ci ildən etibarən, Ermenistan Respublikası ilə davam edən münaqişə və 1 miliona yaxın qəçqin və məcburi köçkünlərin yerləşdirilməsi, keçmiş SSRİ məkanında iqtisadi münasibətlərin qırılması və ümumi siyasi-iqtisadi tənəzzül, yeni beynəlxalq tərəfdəşləqlərin yaradılması tələbləri, xarici dövlətlər tərəfindən müdaxilələr və nüfuz dairesi uğrunda geosiyasi oyunlar, müstəqilliyini yenice qazanmış gənc Azərbaycan dövləti üzərində ağır iqtisadi, sosial və siyasi təzyiqlər qoymuşdu. Ümummilli Lider Heydər Əliyevin 1993-cü ildə Prezident seçilməsi ilə, daxili siyasi stabilliyin getdikcə təmin edilməsi, 1994-cü ildə atəşkəs haqqında razılığın əldə olunması və daha sonra Azərbaycanın karbohidrogen resursları üzrə müqavilələrin yekunlaşdırılması nəticəsində, ölkənin həyatında çoxdan arzulanan yeni inkişaf mərhəlesi başlanılmışdır. Artıq qeyd olunduğu kimi, bu müddət ərzində, Azərbaycanda xeyli nailiyyətlərə imza atılmışdır. Azərbaycan qlobal arenada öz mövqeyini və nüfuzunu təmin etmiş, bir çox beynəlxalq sammitlərə və Konvensiyalara qoşulmuş,

əsərin 80-ci illərinin sonunda tam formalaşmışdır. Bu konsepsiyanın esas mündəəsi ondan ibarətdir ki, insanlar iqtisadi tərəqqinin yalnız vasitələri deyil, həm də yekun məqsədidir. Başqa sözə desək, iqtisadi sərvətin yaranması və toplanması prosesində iştirak edən insanlar, son nəticədə, bu sərvətdən həm də bəhrələnə bilməlidirlər. "Hər bir dövlətin həqiqi sərvəti onun insanlarıdır. Inkişafın əsas məqsədi əhalinin uzun, sağlam və yaradıcı həyat yaşaması üçün əlvərişli mühitin yaradılmasıdır. Bu, özü-özlüyündə aydın olan həqiqət kimi səslənə bilər. Lakin bu həqiqət resursslərin və maliyyə sərvətinin toplanması kimi qısamüddətli 18 prioritətlərin fonunda asanlıqla yaddan çıxarılr. 1948-ci ildə BMT Baş Assembleyası tərəfindən İnsan Hüquqları haqqında Ümumi Bəyannamənin qəbul edilməsi müasir dövrə inkişafın əsas məqsədinin, məhz insan rıfahı olmasını təsdiq etdi. Sonrakı illərdə BMT-nin bir sıra forumları və konfransları insan inkişafının müxtəlif aspektlərinə həsr olundu və insanlara yönəlmış inkişaf prinsipi döñə-döñə vurğulandı. İnsan inkişafı haqqında müasir təsəvvürlərin formalşamasında Məhbub ul Haqın və Amartya Se-

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fondu

KIVDF

www.kivdf.gov.az

Bu yazı Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fonduun maliyyə dəstəyi ilə "İnsan hüquq və azadlıqlarının müdafiəsi, vətəndaşların hüquqi, siyasi mədəniyyət səviyyəsinin yüksəldilməsi, sosial və siyasi fəallığının artırılması" istiqaməti çərçivəsində hazırlanıb

Azərbaycanda insan inkişafı konsepsiyası

sepsiyyaya görə, iqtisadi artım ümumi inkişaf üçün vacib şərt olsa da, həqiqi tərəqqi üçün kifayət deyil. Artan iqtisadi sərvət heç də, avtomatik olaraq, insanların həyat şəraitin yaxşılaşmasına, cəmiyyətdə bərabərliyin və təhlükəsizliyin terminatına zəmanət vermir. Bunun üçün iqtisadi inkişaf sosial təşəbbüsler və islahatlarla müşayit olunmalıdır, çünkü inkişafın ümde məqsədi maliyyə resurslarının və iqtisadi sərvətin toplanması deyil, insanların dəyer verdiyi sahələrde (sağlıqlı, təhsil, təmiz ətraf mühit, münəaqişlərsiz ictimai həyat, milli-mədəni varlıq və sair) seçim və imkanların, hüquq və azadlıqların təmin edilməsidir. Iqtisadi artım ilə insan tərəqqisi arasındaki əlaqə öz-özünə, avtomatik surətdə olmur, o, məqsədönlü dövlət siyaseti və iştiraklı qərar qəbulu prosesi tələb edir. İnsan inkişafı BMT çərçivəsində formalşmış və fəaliyyət yönümlü konsepsiyadır. 1990-ci ildə beynəlxalq gündəmdə olan və əksər dövlətlər tərəfindən qəbul edilərək dəstəklənən insan inkişafı yanaşması Azərbaycandan da yan keçməmişdir. Azərbaycanda insan

Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ətrafında danışıqlar prosesinə təkan vermişdir. 2000-ci illərin davamlı iqtisadi artım tempi sayəsində, Azərbaycan Dünya Bankı tərəfindən "yuxarı-orta" gelirli ölkələr kateqoriyasına daxil edilmiş və qlobal maliyyə-iqtisadi böhranın ölkəyə təsiri başqa dövlətlərə nisbatən qat-qat yumşaq olmuşdur. Məqsədönlü daxili siyaset neticəsinde, ölkəde yoxsullğun səviyyəsi 2001-ci ildəki 49%-dən 2013-cü ildə 6%-dək enmişdir. Təhsil, səhiyyə, neqliyyat infrastruktur, tikinti-inşaat, əhalinin sosial müdafiəsi, təbii sərvətlərin qorunması, alternativ enerji və digər mühüm sahələrdə müxtəlif islahatlar, proqramlar və yenilikçi təşəbbüsler həyata keçirilmişdir. İnsan inkişafı indeksinə əsasən, Azərbaycan artıq bir neçə ildir ki, Küveyt, Rusiya Federasiyası, Malayziya və Türkiye kimi dövlətlərə yanaşı, "yüksek insan inkişafı" ölkələri qrupunda yer tutmuşdur. Bununla yanaşı, inkişaf davamlı bir prosesdir və bütün bu natiyyətlər hələ yolun sonu demək deyil. İnsan inkişafı konsepsiyası XX

nin ən böyük rolü olmuşdur. "İnsan inkişafı haqqında düşüncələr" kitabının müəllifi kimi bu mövzunu hərəkəflə araşdırılmış pakistani iqtisadçı-alim Məhbub ul Haq hem də 1990-ci ildə BMT-nin İnsan İnkışafı haqqında ilk hesabatının təşəbbüsü kari olmuşdur. Bu yeni konsepsiyanın nəzəri əsaslarını isə iqtisadi elmlər sahəsində Nobel mükafatı laureati Amartya Sen daha da genişləndirmiş və təkmilləşdirmiştir. İnsan inkişafı konsepsiyasının bəniləri sayılan bu iki mütefəkkirin fəaliyyəti sayəsində inkişaf anlayışına yeni nəfəs gəlmüşdür. Bu gün inkişaf mərkəzində insanın durduğu bir proses kimi təyin edilir, inkişaf prosesi isə, yalnız maddi və iqtisadi rifahın toplanması deyil, insanlar üçün imkanların genişləndirilməsi kimi dəyərləndirilir. Dövrünün yenilikçi ideyası sayılan insan inkişafı yanaşması Məhbub ul Haqın təşəbbüsü və sonradan rəhbərliyi ilə BMT İnkışaf Proqramının ekspertlər qrupu tərəfindən təkmilləşdirildi və 1990-ci ildən etibarən, her il nəşr olunan İnsan İnkışafı haqqında Qlobal Hesabatın konseptual bünövrəsinə çevrildi. BMT-

liyyətlərin, bütövlük, istifadəsi imkanlarının yaradılması da nəzərdə tutulur. İnsan inkişafı modeli iqtisadi artımı mühüm şərt kimi qəbul edir, ancaq eyni zamanda, onun keyfiyyətinə və iqtisadi faydalara paylanması strukturuna, onun insan həyatı ilə əlaqəsinə və davamlılığına da xüsusi diqqət ayırr. İnsan inkişafı yanaşmasının ilk təqdimatından sonrakı 2 onillik ərzində, dünyada bir çox əhəmiyyətli dəyişikliklər baş vermiş və yeni qlobal çağırışlar (qlobal iqtisadi-maliyyə böhranı, iqlim dəyişikliyi, yeni geostratifikasi proseslər və s.) ortaya çıxmışdır, nəticədə isə, inkişaf prioritetlərinə və strategiyalarına ənənəvi yanaşmalar, həmcinin, indiyədək bazar iqtisadiyyatı prinsiplərinin dominantlıq etdiyi inkişaf nəzəriyyələri yenidən araşdırılır. Müasir tarixi şəraitin özünəməxsusluğunu ondan ibarətdir ki, yaşadığımız dövrə müxtəlif ölkələrin sosial-iqtisadi, siyasi və sosial-mədəni inkişafının qarşılıqlı asılılığı və təsiri insanları qlobal çağırışlar və problemlər qarşısında birləşməyə vadar edir.

Vahid Ömərov,
falsəfə üzrə fəlsəfə doktoru